

Homer, *Ilíada*

Resums dels Cants II a V

Després d'haver llegit aquest resums, distribueix en aquesta graella els diferents gentilicis que per metonímia són emprats a la *Ilíada* per aludir als grecs o hel·lens i als troians: *aqueos*, *aqueus*, *argius*, *argivos*, *dánaos*, *dànaus*, *dárdanos* o *dardanios*, *dàrdans* o *dardanis*, *teucres*, *teucros*.

<u>català</u>	<u>castellà</u>	<u>català</u>	<u>castellà</u>
grecs o hel·lens	griegos o helenos	troians	troyanos

Resum del Cant II (B)

Ὅνειρος Κατάλογος τῶν νέων	El Somni enganyós La prova Catàleg de les naus
-----------------------------------	--

Al contrari que la resta dels déus, Zeus no dorm, pensant com aconseguir la promesa que en el Cant I ha fet a la deessa Tetis. El cap dels déus decideix enganyar Agamèmnon enviant-li el Somni funest, que pren l'aspecte de Nèstor, el cabdill grec, rei de Pilos, més vell i més apreciat pel rei de reis, qui exhorta aquest a armar les tropes i presentar batalla, car li assegura de part de Zeus la conquesta de Troia si ataca immediatament.

Així doncs, Agamèmnon convoca el consell de caps, els informa d'aquest somni i mana concentrar les tropes. No obstant, també considera oportú posar a prova la moral de les tropes al cap de nou anys de guerra, celebrant una assemblea de tot l'exèrcit i proposant-los d'abandonar l'empresa, aixecar el campament i retornar cadascú a la seva llar. Contràriament al que esperava, aquesta proposta té un èxit inesperat, car és acollida amb gran entusiasme, i a punt estan les tropes d'iniciar la desbandada. Aleshores la deessa Atena incita a intervenir l'heroi Odisseu, l'habilitat del qual amb la paraula, ensems amb l'eloqüència de l'ancià Nèstor, aconseguixen restablir l'ordre, restituir els ànims als soldats i reprimir el seu desig de retornar als seus llocs d'origen (tot i que ha Odisseu ha de fer front també a la desvergonyida intervenció d'un obscur personatge antiheroic, anomenat Tersites, a qui fa callar per mitjà d'una dura reprimenda i d'alguns cops amb el ceptre).

Finalment, Agamèmnon tanca el debat amb paraules que encoratgen els ànims dels guerrers per disposar-los a la batalla, i tot seguit una sèrie de símils majestuosos descriu l'avanç de l'exèrcit grec. En aquest punt el poeta introdueix una relació dels diversos contingents hel·lens, en l'anomenat *Catàleg de les*

naus, que presenta els diferents cabdills aqueus vinguts d'arreu de Grècia, així com el número de naus que hi han portat i el número de guerrers embarcats en cadascuna.

Mentrestant, la deessa Iris, missatgera de Zeus, que pren la figura de Polites, un dels fills de Príam, avisa els troians de l'avanç dels argius, i aquells s'apresten també per al combat, sota el comandament del seu cabdill Hèctor, fill també del rei de Troia, que condueix les tropes fora de la ciutat i dóna així ocasió al poeta d'introduir un catàleg, complementari de l'anterior, que ofereix –fins al final del cant– la relació dels diversos contingents i capitans de Troia i dels seus aliats.

Resum del Cant III (Γ)

Ὅρκoi	Els juraments
Τειχοσκοπία	Inici de la treva
	Hèlena dalt de la muralla
	Combat singular entre Paris i Menelau

Com si fos el primer dia de la guerra, Paris i Menelau, el raptor i el primer espós respectivament d'Hèlena, causa i motiu de l'expedició dels argius contra Troia, es troben enmig de la batalla entre els dos exèrcits, però Alexandre –un altre nom per a Paris– evita cobardament la lluita amb el rei d'Esparta. Aleshores Hèctor increpa amb dures paraules el seu germà Paris per amagar-se davant la presència de Menelau, i aquell reacciona oferint-se a batre's amb el seu enemic en combat singular, sota l'acord, acceptat per ambdós exèrcits, que aquest duel posarà fi a la guerra i decidirà la sort d'Hèlena i també dels tresors que aquesta va endur-se d'Esparta en el seu viatge a Troia.

Avisada per la deessa Iris, que pren l'aspecte de Laòdice, la filla més bella de Príam, Hèlena acudeix amb prestesa a la muralla per contemplar els dos combatents des de la torrassa de les portes Escees, on el rei Príam i altres nobles ancians de Troia ja hi eren seguts contemplant la batalla, i a requeriment d'aquest, intrigat pel noble aspecte d'alguns cabdills dels dànaus que pot veure a la plana, li revela la identitat dels que l'ancià li assenyalava: Agamèmnon de Micenes, Odisseu d'Ítaca, Àiax (o Aiant) de Salamina, i també Idomeneu de Creta.

Tot seguit, el rei Príam es dirigeix en el seu carro al camp de batalla per entrevistar-se amb Agamèmnon i segellar solemnement amb el sacrifici de dos anyells la treva en la batalla i el jurament per part d'ambdues parts d'atenir-se al resultat del combat singular entre Paris i Menelau. Comença el duel, i després d'haver intentat ferir-lo amb la llança, en resposta al seu atac, i d'haver-li caigut l'espasa, Menelau agafa Paris del casc, l'arrossega pel terra, i a punt hagués estat de matar-lo si la deessa Afrodita no hagués alliberat el seu protegit trencant la corretja del casc, i a més l'hagués fet invisible al seu enemic envoltant-lo d'una boira espessa per traslladar-lo fins a la seva cambra en el palau reial de Troia (després de la qual cosa, la deessa va en busca d'Hèlena per convèncer-la d'anar al llit amb Paris).

Mentre Menelau, enfurismat, busca el seu oponent pel camp de batalla, el rei Agamèmnon proclama la victòria del seu germà i exigeix als teucres el compliment dels juraments.

Resum del Cant IV (Δ)

Ὅρκίων σύγχυσις	Violació dels juraments Ruptura de la treva Agamèmnon passa revista a les tropes.
-----------------	---

En acabar el Cant III hom queda sense saber quin rumb prendrà l'exigència plantejada als dàrdans per Agamèmnon, d'acord amb els juraments fets, de tornar Hèlena a Menelau ensems amb tots els tresors que la van acompanyar des d'Esparta. El destí de la ciutat continua pendent de la voluntat dels déus, que celebren a l'Olimp una petita assemblea. Hera i Atena hi exigeixen la destrucció de Troia, i Zeus així ho promet a la seva esposa per saciar l'odi d'aquesta envers els teucres.

Tot seguit, el cap dels déus envia Atena al camp de batalla, sota l'aspecte del troià Laòdoc, perquè persuadeixi l'arquer Pàndar de llençar una fletxa que fereix Menelau. Agamèmnon contempla la ferida del seu germà, considera trencada la treva i expressa la seva seguretat que arribara un dia en què la indignació Zeus per l'engany farà pagar als dàrdans la violació del juraments i suposarà la destrucció de Troia.

Mentre arriba Macàon, considerat fill d'Asclepi, el déu de la medicina, per guarir la ferida de Menelau, Agamèmnon fa de nou el senyal per al combat, revista i arenga les seves tropes, i fa començar així una cruenta batalla d'acarnissats combats entre grecs i troians –el primer dia de la qual compren fins al Cant VII– en la que Hera, Atena i altres divinitats, d'una banda, afavoreixen els dànaus, i Ares i Apol·lo, de l'altra banda, lluiten al costat dels dàrdans.

Resum del Cant V (Ε)

Διομήδους ἀριστεία	Les gestes de Diomedes
--------------------	------------------------

Entre els aqueus destaca en la batalla el cabdill Diomedes, rei d'Argos, també anomenat el Tidida (o fill de Tideu), a qui la deessa Atena infon una força sobrehumana que unida al seu valor li permet fer grans estralls entre les files troianes.

Quan és ferit a l'esptalla per una fletxa de Pàndar, la deessa Atena atçen la súplica del seu portegit fent-lo revifar, i aleshores el valerós cabdill troià Eneas, fill de la deessa Afrodita, fa pujar l'arquer al seu carro i tots dos junts marxen en busca de Diomedes, el qual, no obstant, mata Pàndar i amb una gran pedra fereix Eneas.

Quan Afrodita acudeix en defensa del seu fill, Diomedes, mensypreant-la, la fereix a la mà, i la deessa ha de fugir entre llàgrimes a l'Olimp, després d'haver confiat Eneas al déu Apol·lo, que trasllada el cabdill troià lluny de la multitud fins al seu temple en Troia, on és guarit de les seves ferides per les deesses Leto i Àrtemis (mentre al camp de batalla queda un simulacre, confegit pel déu, del mateix Eneas, al voltant del qual continua la lluita aferrissada entre dànaus i dàrdans).

Aleshores, el déu Ares, que pren la figura d'Acamant, cabdill dels tracis, aliats dels troians, exhorta aquests a fer mitja volta i plantar cara als aqueus, la qual cosa fan tot seguit animats també per Hèctor, a qui Sarpèdon, cabdill dels licis, aliats així mateix dels teucres, ha retret la seva inactivitat, i per l'arribada d'Eneas, a qui Apol·lo ha fet tornar des del seu santuari en la ciutat. No obstant, fins i tot el mateix Ares es veu forçat a tornar a l'Olimp quan Diomedes el fereix al ventre amb la seva llança empesa per la deessa Atena.